

Gra multiplayer z wykorzystaniem mechanizmów IPC

Poniższy opis dotyczy całej gry oraz jej mechaniki, wraz z opisem ogólnych wymagań z zakresu SO2.

Szczegóły dla ocen 3,0, 4,0 oraz 5,0 znajdują się odpowiednio w zadaniach 3,2 Specyfikacja na ocenę 3,0, 3,3 Specyfikacja na ocenę 4,0 oraz 3,4 Specyfikacja na ocenę 5,0.

Precyzują one niniejszy opis oraz są względem niego nadrzędne (np. mówią o braku konieczności implementacji niektórch elementów, danych w niniejszym opisie).

Istotne zmiany względem poprzednich projektów

- Aby uzyskać ocenę 4,0 oraz 5,0 nie jest konieczne przesyłanie odpowiedzi na niższe oceny.
- Ze względu obecność rozbudowanego interfejsu użytkownika, odpowiedzi w tym projekcie są oceniane wyłącznie przez Prowadzącego laboratoria.
 Przesłane odpowiedzi nie są poddawane testowaniu automatycznemu.
- Przed przystąpieniem do oceny należy bez wyjątku przesłać swoje rozwiązanie, na wybraną ocenę, do systemu Dante.
- Zalicznie odbędzie się w terminie indywidualnie określonym przez Prowadzącego grupę.

Wstęp

W ramach projektu z komunikacji międzyprocesowej należy przygotować prostą grę planszową dla czterech niezależnych graczy, grających równolegle. Architekturę gry należy zaprojektować tak, aby gracze-procesy komunikowały się z serwerem-procesem. Zarówno gracze, jak i serwer mają być oddzielnymi procesami.

Ponieważ graczem może być zarówno komputer jak i człowiek to sugerowane jest, aby całość składała się z trzech programów.

- serwera gry,
- klienta gracza,
- klienta bota.

Specyfikacja gry

Gracze (🗓 🖔 💆 zamknięci są w labiryncie i mają za zadanie zbierać pojawiające się skarby w postaci monet (🗓 🐧 . Gracz, który zbierze wystarczająco dużo skarbów, zanosi je do obozowiska (📳) i tam zostawia. Gracz może w danej chwili nosić dowolną liczbę monet (carried) ale może je stracić w wyniku ataku dzikiej besti () u bu poprzez zderzenie się z innym graczem.

- W przypadku ataku dzikiej bestii gracz ginie (deaths), a zebrany przez niego łup pozostaje w miejscu śmierci (a). Gracz respawnuje się w swoim punkcie startowym.
- W przypadku zderzenia z innym graczem łupy obu pozostają w miejscu zderzenia (B), a gracze respawnują się w swoich punktach startowych.
- Pozostawiony łup (a) ma swoją wartość. W przypadku zderzenia jest to suma noszonych monet obu graczy.

Gracz pozbywa się swoich monet w obozowisku a, gdzie zapisywane są one na jego konto (budget). Po zdaniu skarbu gracz kontynuuje poszukiwania, zaczynając od obozowiska.

Typy graczy

Należy przygotować dwa typy graczy: komputer – bot (cpu) oraz człowiek (ниман).

- Postać **gracza-bota** porusza się autonomicznie na podstawie mapy przekazywanej przez serwer.
- Postać gracza-człowieka poruszana jest za pomocą klawiszy strzałek (w górę, w dół, w lewo, w prawo).

Gracz CPU może poruszać się z wykorzystaniem dowolnego algorytmu, np. chaotycznie, A* w dowolny punkt, A* z eksploracją, RL, Iewa ścianą, itp. Gracz CPU powinien również reagować na pojawienie się bestii, serwując się ucieczką.

Przeciwnicy

W grze należy przewidzieć co najmniej jeden typ przeciwnika – "dziką bestię" (*), która ma zachowywać się w następujący sposób:

- Jeżeli gracza nie ma w polu widzenia bestii, to może ona bezcelowo poruszać się w dowolnym kierunku, lub stać w miejscu (lub łączyć te dwa zachowania).
- Jeżeli gracz pojawił się w polu widzenia, to bestia podejmuje pościg, aż do ucieczki gracza z pola widzenia. Po zgubieniu gracza bestia może wrócić do bezcelowego poruszania się lub dotrzeć do miejsca, w którym ostatnio widziała gracza.
 - Zgubienie gracza ma miejsce tylko wtedy, gdy linia prosta między środkiem postaci gracza a środkiem postaci bestii jest przecięta przez
 obiekt ściany, Przykład: A) bestia widzi gracza (pościg); B) bestia nie widzi gracza; c) bestia widzi gracza; d) bestia widzi gracza, ale nie ma jak
 podjąć pościgiu.

Pole widzenia

Serwer nie przekazuje graczom kompletnej mapy w jakikolwiek sposób. Przekazuje jedynie dane w ramach pola widzenia gracza. Przez pole widzenia gracza należy rozumieć obszar o promieniu dwoch pół dookoła aktualnej pozycji postaci gracza (patrz Widok gracza). Wraz z polem widzenia, gracz otrzymuje swoją pozycję w świecie (taki GPS). Graczowi nie wolno zakładać jakichkolwiek informacji o świecie. Jedyne dopuszczalne założenie to maksymalny rozmiar świata – 128x128.

Wraz z informacjami o polu widzenia, gracz otrzymuje od serwera swoje współrzędne. Informacje te można wykorzystać do budowy mapy świata po

Dołączanie do i porzucanie gry

Serwer może obsługiwać maksymalnie czterech graczy. Jeżeli użytkownik spróbuje uruchomić kolejnego gracza (proces gracza/bota), to ten ma wyświetlik komunikat o pełnym serwerze i zakończyć swoje działanie. Dla każdego, nowo przybyłego gracza, losowane jest miejsce (współrzędne x/) spawnu. W tym miejscu postać gracza pojawia się przy starcie gry or za po każdęj śmierci.

Gracz-człowiek, jak i gracz-bot, mają być traktowani tak samo. Z punktu widzenia serwera nie może istnieć faworyzowanie jednego bądź drugiego. Ma to wymuszać wspólny interfejs API między serwerem a jego klientami.

Serwer powinien umieć radzić sobie z sytuacją, gdy gracz opuszcza grę w naturalny sposób (np. wciskając o po stronie klienta) lub nagły sposób (zabicie procesu klienta).

Podział czasu gry

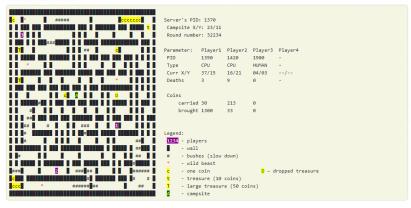
Gra składa się z tur, z których każda ma trwać nie więcej niż sekundę (sugerowana parametryzacja na czas pisania kodu). W ramach jednej tury każda postać (bestia/gracz/bot) może przemieścić się nie więcej niż o jedno pole. Może też stać w miejscu. Ruch ma odbywać się na zasadzie informowania serwera o chęci zrobienia kroku w jednym z czterech kierunków. Serwer ma prawo odmówić wykonania ruchu (np. jeżeli gracz będzie chciał przejść przez ścianę).

Jeżeli klient nie zadeklaruje chęci ruchu w danej turze, to gra jest kontynuowana. Ułatwi to proces debugowania klientów, gdy jeden z nich jest wstrzymany w trybie debugowania. W grze należy zaimplementować co najmniej dwa typy przeszkód: ścianę 🌓 oraz krzaki (#). Postać nie może przejść przez ścianę – serwer nie może do tego dopuścić. Przejście przez krzaki jest możliwe, ale wymaga to dwóch tur, w ramach których gracz próbuje przejść przez przeszkode.

Statvstvki

Wszelkie statystyki przechowywane i liczone są po stronie serwera. Gracz jest jedynie informowany o ich wartościach. Dzięki temu gracz nie może ich "sztucznie" zmienić (np. dodając pewna liczbe monet).

Widok serwera

Serwer musi, równolegle z grą obsługiwać klawiaturę, dopuszczając następujące reakcje na wciskane klawisze:

- B/b dodanie jednej bestii w losowym miejscu labiryntu,
 c/t/T dodanie nowej monety, skarbu, dużego skarbu w losowym miejscu labiryntu,
- Q/q zakończenie gry.

Widok gracza:

Klient gracza-człowieka powinien obsługiwać klawisze strzałek (góra, dół, lewo, prawo) do poruszania postacją gracza. Ponadto klienty gracza-człowieka i bota powinny dawać możliwość kontrolowanego zakończenia gry (klawisz g). Zabicie procesu gracza nie jest kontrolowanym sposobem zakończenia gry.

Warunki zaliczenia

- Serwer oraz klienty muszą komunikować się ze sobą jedynie za pomocą mechanizmów IPC w ramach tej samej maszyny. Niedopuszczalne jest wymienianie danych poprzez fizyczne pliki.
- Niedopuszczalne jest aktywne oczekiwanie, marnujące czas procesora; należy korzystać z funkcji blokujących, np. sem wait() albo sem trywait(). Niedopuszczalne są realizacje oczekiwania poprzez spinlock.
- Dla przykładu próbkowanie semafora funkcją sem getvalue i podejmowanie decyzji na podstawie odczytanej wartości jest spinlockiem.
 Kolejność uruchamiania procesów składowych nie może mieć znaczenia.
- Nie wolno stosować gotowych bibliotek, opakowujących systemowe mechanizmy IPC. Jeżeli uważasz, że znaleziona przez Ciebie biblioteka iest w porządku i chesz ją wykorzystać – uzgodnij to wcześniej z koordynatorem przeducio. Przykład: Wykorzystwanie metod typu readint z klas strumieni, dziedziczących po <code>DataInput</code> jest niedopuszczalne. Mechanizmy te implementują, w sposób niewidoczny dla programisty, obsługę sytuacji w których odbiornik nie otrzymał jeszcze kompletu danych (np. dostał dopiero 3 z 4 bajtów inta).
- Klienty nie moga operować we wspólnej przestrzeni pamieci klient nie może mieć dostępu (nawet, jeżeli z niego nie korzysta) do danych innych
- Serwer oraz klienty nie moga pozostawiać po sobie żadnych aktywnych/otwartych semaforów oraz plików.

Podpowiedzi

- Czy gracz-bot różni się czymś szczególnym od bota bestii?
- · Programy nie muszą być napisane w tych samych językach.